

Ompli el següent text arrastrant les paraules al seu lloc.

occidental	acaba en -e o en -o	procedència	parlants	varietat
espill	subdialectes	igual	geogràfica	pronúncia
dialecte	l'ordre	Lèxiques	tres vocals	acaba en -o
morfosintàctiques	oriental	cinc vocals	territoris	fonètiques
	diferències	mirall	Lingüística	

Les varietats geogràfiques o diatòpiques

La mateixa llengua no es parla igual en tots els llocs. El lloc on una persona naix i creix determina la seua manera de parlar.

La variació **geogràfica** és el conjunt de canvis causats per la **distància** **diferent** dels seus **parlants**.

La varietat **geogràfica** que es parla en un lloc determinat s'anomena **dialecte**. Cada dialecte, al mateix temps, es pot dividir en **subdialectes**.

Les **diferències** entre els diversos dialectes i subdialectes d'una llengua poden ser **fonètiques**, si afecten la **pronúncia**, **morfosintàctiques**, si afecten l'estructura i **lèxiques**, les paraules, o **ortogràfiques**, si afecten les paraules en si.

Segons aquestes diferències, en la nostra llengua hi ha dos grans blocs dialectals amb característiques diferents:

	Bloc occidental	Bloc oriental
Fonètiques	Es diferencien les vocals en posició àtona. Es pronuncia: <i>casa</i> , <i>meló</i> , <i>timó</i> , <i>motor</i> i <i>mur</i> .	Es diferencien només la vocal en posició àtona: • a : <i>casə</i> , <i>məló</i> • i : <i>timó</i> • u : <i>mutor</i> , <i>mur</i>
Morfosintàctiques	La 1a persona del present d'indicatiu cant : <i>cante</i> i <i>canto</i> .	La 1a persona del present d'indicatiu canta (i es pronuncia -u) o sense desinència: <i>canto</i> i <i>cant</i> .
Lèxiques	Paraules com xic/xica .	Paraules com noi/noia o nin/nina .

Tots els dialectes d'una comunitat lingüística conformen una llengua i tots són **diferents** d'importants perquè li aporten **diversitat** i riquesa.